

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/7/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314212473
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8314212473.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandrávej a sudkýň JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Elišky Wagshalovej, v právnej veci žalobcu K. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX, zast. JUDr. Petrom Gdovinom, Námestie slobody 2, Humenné proti žalovanej Slovenskej republike - zast. Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 5C/273/2014-72 zo dňa 10.09.2015 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 % voči žalovanej.

odôvodnenie:

Predmet konania

1. Žalobca sa uplatnenou žalobou domáhal náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti z škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.
2. Žalovaný nesúhlasil so žalobou namietajúc svoju pasívnu vecnú legitimitáciu.

Obsah napadnutého rozhodnutia

3. Okresný súd Humenné v ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozhodol, že cit.:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1172,77 eur s 5,25 % úrokom z omeškania od 5. 10. 2014 do zaplatenia v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd konanie vo veci zastavuje a to v časti o zaplatenie 57,88 eur s 9,05 % úrokom z omeškania od 5. 10. 2014 do zaplatenia a konanie o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 3,8 % zo sumy 1172,77 eur od 5. 10. 2014 do zaplatenia.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi trovy tohto konania v sume 20 eur a trovy právneho zastúpenia v sume s 417,12 eur na adresu právneho zástupcu žalobcu v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Z

4. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že skutkovo mal za preukázané, že uznesením Úradu hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra SR, Národná jednotka boja proti nelegálnej migrácii, Oddelenie

vyšetovania Východ Prešov, vysunuté pracovisko Sobrance zo dňa 8.1.2010 bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie zo spáchania prečinu prevádzacstva podľa § 355 ods. 1 Trestného zákona. Proti tomuto uzneseniu podal obvinený žalobca prostredníctvom svojho obhajcu v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú však okresný prokurátor v Humennom uznesením zo dňa 22.12.2010 pod sp.zn. 2Pv 892/06 - 22 zamietol ako nedôvodnú. Okresný súd Humenné rozsudkom sp.zn. 4T 50/2011 zo dňa 13.8.2012 žalobcu podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil, nakoľko nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Proti tomuto rozhodnutiu podal prokurátor odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8To 30/2012 - 154 zo dňa 28.1.2014 bolo odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuté. Trestný rozsudok sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 28.1.2014. Žalobca sa v konaní domáhal proti žalovanému náhrady škody, ktorá mu vznikla a bola spôsobená pri výkone verejnej moci. V konaní tvrdil, že sú splnené všetky podmienky a predpoklady zodpovednosti štátu za škodu, ktorá spočíva v účelne vynaložených nákladoch a trovách konania v súvislosti s právnym zastúpením žalobcu v trestnej veci a to v celkovej výške 1230,65 eur. Žalobca si uplatnil svoj nárok v súlade s ustanovením § 15 prostredníctvom svojho právneho zástupcu na Generálnej prokuratúre SR podaním žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Túto žiadosť podal dňa 2.4.2014, pričom Generálna prokuratúra SR listom zo dňa 15. 5. 2014 potvrdila prijatie žiadosti, kde však uviedla, že nie je orgánom oprávneným konať v danej veci a z tohto dôvodu dňa 6.6.2014 postúpila žiadosť príslušnému orgánu, ktorý by mal zastupovať Slovenskú republiku a ktorými je podľa jej názoru Ministerstvo spravodlivosti. Ministerstvo spravodlivosti SR listom zo dňa 30.5.2014 vrátilo postúpenú žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody naspäť Generálnej prokuratúre SR s tým, že Ministerstvo spravodlivosti nie oprávnené zastupovať Slovenskú republiku v tomto spore. Vzhľadom k tomu, že Generálna prokuratúra, ani Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgány príslušné pre predbežné prerokovanie žalobcu neuspokojili nárok žalobcu a to ani v časti v zákonnej šesťmesačnej lehote, podal žalobca žalobu na súd, kde sa domáhal voči Slovenskej republike, zastúpenej Generálnou prokuratúrou SR náhrady škody, ktorá mu vznikla pri účelne vynaložených nákladoch na trovách konania v súvislosti s jeho právnym zastúpením v trestnej veci. Z obsahu spisu Okresného súdu Humenné, sp.zn. 4T 50/2011 bolo súdom zistené, že všetky úkony, ktoré boli vyfakturované, boli zo strany právneho zástupcu v trestnej veci aj vykonané.

5. Na zistený skutkový stav prijal právny záver, podľa ktorého žalobca podal žalobu proti Slovenskej republike, zastúpenej Generálnou prokuratúrou SR, ktorá vo svojich vyjadreniach zotrvávala na stanovisku, že nie oprávneným subjektom, ktorý by mal zastupovať Slovenskú republiku v tomto konaní. Žalobca za titul nároku na náhradu škody označil uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré vydal vyšetrovateľ PZ. Z uvedeného je zrejmé, že by sa logicky javilo, aby v mene Slovenskej republiky konalo Ministerstvo vnútra SR, avšak od 1.1.2013 Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky koná v mene Slovenskej republiky len úzko špecifikovaných prípadoch a v tomto prípade nie sú splnené zákonné podmienky na konanie Ministerstva vnútra SR. Poukázal na ustálenú súdnu judikatúru, podľa ktorej nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z.. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom doterajšia prax dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania, alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal, a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti, teda aj zákonnosti je začatie, a teda aj vedenie trestného stíhania, nie neskorší výsledok trestného konania. Na úseku trestného konania, ktorý začína vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania a je zavŕšený podaním obžaloby, vykonávajú svoju pôsobnosť tak vyšetrovateľ PZ, ako aj prokurátor. Vo veci náhrady škody spôsobenej v tomto úseku trestného konania orgánom verejnej moci preto ako orgán konajúci v mene štátu prichádza do úvahy tak Ministerstvo vnútra SR, ako aj Generálna prokuratúra SR. V danom prípade podal žiadosť o predbežné prejednanie nároku žalobca na Generálnu prokuratúru SR, preto súd mal za to, že boli splnené všetky podmienky preto, aby Generálna prokuratúra posúdila tento nárok žalobcu ako orgán kompetentný túto žiadosť posúdiť. Súd mal po vykonanom dokazovaní za preukázané, že škoda, ktorú uplatňuje žalobca, je v príčinnej súvislosti s vydaným nezákonným rozhodnutím a z obsahu pripojeného trestného spisu jednoznačne bolo preukázané, že žalobca bol v trestnom konaní právne zastúpený a úkony, ktoré mu právny zástupca vyúčtoval v súvislosti so zastupovaním v trestnej veci boli aj vykonané a žalobcom na adresu právneho zástupcu zaplatené. Výška škody nebola spochybňovaná ani zo strany žalovaného.

6. Aplikoval ustanovenia § 3, ods. 1 písm. a), § 4 ods. 1 písm. f), § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 15 ods. 12, §18, ods. 1, 2, 3 zákona číslo 514/2003 Z.z. .

7. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142, ods. 3, v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia .

Obsah odvolania

8. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná a to proti vyhovujúcemu výroku a výroku o trovách konania. V odvolaní uviedla, že dôvodom pre podanie odvolania je nesprávne právne posúdenie veci. Poukázala na to, že § 4 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. ustanovuje pôsobnosť orgánu konať v mene Slovenskej republiky. Je pravdou, že v minulosti vznikali a neustále vznikajú aplikačné problémy a spornou otázkou zostáva, ktorý orgán má konať v mene štátu v prípade, ak škoda vznikla v dôsledku trestného stíhania , t.j. ak titulom na vznik nároku na náhradu škody je nezákonné rozhodnutie v rozsahu uznesenia o vznesení obvinenia. Judikatúra dospela k záveru, že v prípade, ak dôjde k zastaveniu trestného stíhania, prípadne k oslobodeniu spod obžaloby, je potrebné takéto rozhodnutie považovať za nezákonné. V dôsledku novely zákona č. 514/2003 Z.z. platnej a účinnej od 1. 1. 2013 vznikla situácia, kedy je sporné, ktorý orgán je oprávnený konať v mene Slovenskej republiky v prípade, ak titulom na náhradu škody je uznesenie o vznesení obvinenia. Je nesporné, že vo väčšine prípadov vydáva uznesenie o vznesení obvinenia vyšetrovateľ, prípadne poverený príslušník Policajného zboru. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia je prípustný opravný prostriedok, ktorým je sťažnosť. O sťažnosti rozhoduje prokurátor, ktorý je oprávnený sťažnosti vyhovieť a uznesenie o vznesení obvinenia zrušiť, prípadne sťažnosť zamietnuť a tým potvrdiť uznesenie o vznesení obvinenia. Otázkou zostáva, kto má konať v prípade, ak prokurátor zamietne sťažnosť obvineného voči uzneseniu o vznesení obvinenia a prípadne aj podá obžalobu. Poukázal na gramatický, systematicky a logický výklad ustanovenia § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z., z ktorého vyplýva že v súlade s ustanovením § 4 ods. 1 nie je možné určiť, ktorý orgán mal vo veci konať v mene štátu a teda musí sa postupovať v súlade s ustanovením § 4 ods. 2, a teda konať v mene štátu má Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Ak sa má uplatniť logický a systematický výklad zákona, konať v mene štátu v prípade, ak za titul považujeme nezákonné rozhodnutie v rozsahu uznesenia o vznesení obvinenia by malo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky vtedy, ak prokurátor nezamietne sťažnosť a nepodá v danej trestnej veci obžalobu, Generálna prokuratúra Slovenskej republiky vtedy, ak trestné konanie bolo ukončené v prípravnom konaní v dôsledku rozhodnutia prokurátora, prípadne v dôsledku rozhodnutia sudcu pri preskúmaní obžaloby, prípadne senátu pri predbežnom prejednaní obžaloby za podmienky, že nedôjde k nariadeniu hlavného pojednávania, prípadne k vydaniu trestného rozkazu, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky vtedy, ak súd prijme obžalobu na konanie, vytýči hlavné pojednávanie, prípadne vydá trestný rozkaz a alebo z dôvodu, že príslušný súd preskúmal podanú obžalobu asi súvisiace spisy a uznal zákonnosť prípravného konania v danej trestnej veci, a teda odobril a potvrdil zákonnosť prípravného konania a podanie obžaloby. Poukázal na nejednotnú prax jednotlivých súdov v rámci Slovenskej republiky v danej oblasti a požiadal, aby odvolací súd v prípade, ak napadnuté výroky rozsudku potvrdí, vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku skutočnosť, že dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, keď za otázku zásadného významu procesný zástupca žalovaného považuje otázku oprávnenosti konať v mene štátu s prihliadnutím na aplikáciu ustanovenia § 4 ods. 1 a ods. 2 zákona číslo 514/2003 Z.z., keďže aplikačná prax jednotlivých súdov je rozdielna a neexistuje v uvedenej právnej otázke žiadne zjednocujúce stanovisko, ktoré by riešilo predmetný právny problém.

Hodnotenie odvolacieho súdu.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok v jeho napadnutých častiach, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil

na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza (§ 387, ods. 2 CSP).

11. Žalovaná namieta, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávneho skutkového zistenia (§ 205, ods. 2, písm. f/, d/ O.s.p).

12. K tejto námietke odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

13. Podľa názoru žalovanej súd nesprávne právne vec posúdil, ak aplikoval ustanovenie § 4, ods. 1, písm. f/, ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. Poukazuje na to, že nie je možné aplikovať ustanovenie citovaného paragrafu a má za to, že prokurátor nespôsobil škodu, náhrady ktorej sa poškodený domáha. Má za to, že ak nie je oprávnené konať za štát ani Ministerstvo vnútra SR, ani Generálna prokuratúra SR, potom je potrebné aplikovať len ust. § 4, ods. 2 citovaného zákona a v mene štátu má konať Ministerstvo spravoslivosti SR.

14. Je nesporné, že v prejednávanej veci bol žalobca trestne stíhaný podľa § 206, ods. 1 Trestného poriadku uznesením ČVS PPZ-63/HCP-OB-2006 Úradom hraničnej a cudzineckej polície MV SR, oddelenie vyšetrovania Východ Prešov (čl. 8 spisu). Okresná prokuratúra v Humennom uznesením 2Pv 89206-22 zo dňa 22.12.2010 zamietla sťažnosť obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia a sťažnosť považovala za nedôvodnú (čl. 9,10 spisu). Okresný súd Humenné rozsudkom z 13.8.2012, sp.zn. 4T 50/2010 oslobodil obžalovaného spod obžaloby. Následne bolo zamietnuté odvolanie okresného prokurátora uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.8.2014, sp.zn. 8 To 30/2012 (čl. 11-13 spisu).

15. Súd správne posúdil pasívnu vecnú legitimitáciu žalovanej a náležitým spôsobom uviedol dôvody, ktoré o nej svedčia. Vecnou legitimitáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (navrhovateľ) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (odporca) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný). (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9).

16. Námietky odvolateľa, ktorými spochybňuje svoju vecnú pasívnu legitimitáciu odvolací súd nepovažuje za dôvodné. Odvolateľ má za to, že v prípade, ak v predmetnej trestnej veci vedenej voči žalobcovi nevydal žiadne nezákonné rozhodnutie, nie je zodpovedným subjektom. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. októbra 2015 sp.zn. 8 Cdo 289/2014, pričom odvolací súd nenašiel dôvod na odklon od predmetného rozhodnutia.

„Ak v trestnom konaní, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením obžalovaného, prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a podal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu, orgánom konajúcim v mene štátu vo veci náhrady škody podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zákona č. 412/2012 Z.z. je od 1. januára 2013 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Na prípadnú zmenu orgánu konajúceho v mene štátu prihliadne v takomto konaní súd z úradnej povinnosti.“(uverejnený v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2016).

17. V tejto súvislosti poukazuje na závery prijaté v citovanom rozhodnutí: „Na tomto mieste považuje dovolací súd za potrebné citovať ustanovenie § 4 ods. 1 písm. m/ zákona č. 514/2003 v znení zákona č. 412/2012 Z.z., (predtým § 4 ods. 1 písm. l/) podľa ktorého vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu orgán príslušný podľa písmen a) až l), u

ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

Ostatne uvedené ustanovenie nepochybne rieši prípad vzniku škody v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci. V takomto prípade pre určenie príslušného orgánu konajúceho v mene štátu bolo do 31. decembra 2012 skutočne rozhodujúce, na ktorom z nich bola podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody; ak žiadosť bola podaná na oboch uvedených orgánoch, bol príslušný ten z nich, ktorý vo veci začal konať prvý. Stav, že oblasť verejnej moci, v ktorej ku škode došlo, patrilo do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci sa najčastejšie vyskytoval na úseku trestného konania, ktorý začínal vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania a bol zavŕšený podaním obžaloby. V takomto prípade ako orgán konajúci v mene štátu prichádzal do úvahy tak MV SR ako aj GP SR (k tomu pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 194/2010 z 30. marca 2011). Podľa dovolacieho súdu, súladného so záverom odvolacieho súdu ale tento stav trval len do 31. decembra 2012, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 412/2012 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 514/2003 Z.z., ktorý zákon zmenil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. b/ (ktoré určoval MV SR ako orgán konajúci v mene štátu v prípadoch, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru) tak, že vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu MV SR, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora. Nové ustanovenie teda určuje MV SR za orgán konajúci v mene štátu (len) vtedy, ak sú kumulatívne (pozri spojku „a“) splnené podmienky, že v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu. A contrario, ak prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a podal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu (aká bola procesná situácia v preskúmanej veci), vo veci náhrady škody, keďže škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v trestnom konaní, koná v mene štátu GP SR (§ 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z.z.). Dovolací súd sa plne stotožňuje so záverom odvolacieho súdu, že opačný výklad by poprel zmysel a účel zákona č. 412/2012 Z. z., účelom ktorého je vytvoriť legislatívne podmienky na ďalšie zlepšenie fungovania inštitútu zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, reagovať na poznatky aplikačnej praxe a spresniť platnú právnu úpravu, aby nedochádzalo k výkladovým rozdielnostiam, ktoré komplikujú proces uplatňovania zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci najmä tým, že precizuje (o.i.) úpravu pôsobnosti orgánov konajúcich v mene štátu (pozri dôvodovú správu k návrhu uvedeného zákona).

18. Odvolateľ namieta nesprávne skutkové zistenia súdu bez ďalšej konkretizácie tohto odvolacieho dôvodu. Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. účinného v čase podania odvolania bol v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až §135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Táto odvolacia námietka nie je dôvodná.

19. Odvolacie dôvody nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Odvolateľ v podanom odvolaní nenamieta výšku a rozsah uplatnenej a priznanej náhrady škody.

20. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP rozsudok s výnimkou výroku o zastavení konania v časti ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o trovách konania.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, 262, ods. 1 CSP tak, že vyslovil, že žalobca má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože bol v odvolacom konaní plne úspešný.

22. Dovolaciu otázku položenú odvolateľkou ktorá ju považuje za právne významnú súd odvolací nepreskúmal s poukazom na ustanovenie § 419 a nasl. CSP.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).